

PÓST- OG FJARSKIPTASTOFNUN

Ákvörðun nr. 28/2014 um óumbeðin fjarskipti af hálfu Allt fasteigna

I.

Erindið

Þann 10. október 2014 barst Póst- og fjarskiptastofnun kvörtun með tölvupósti frá [...].¹ Kvörtunin var skráð í málaskrá 14. október 2014 og tekin til efnismeðferðar 20. október 2014.

II.

Málavextir

2.1 Kvörtun

Framangreind kvörtun snýr að óumbeðnum fjarskiptum af hálfu Allt fasteigna, í formi tölvupósts frá félaginu á tölvupóstfang kvartanda þann 20. ágúst 2014.

Kvartandi telur í fyrsta lagi að fyrrnefnt félag hafi verið óheimilt að senda tölvupóst á kvartanda sem innihéldi beina markaðssetningu, þar sem að félagið sendi tölvupóst án þess að kvartandi hafi verið skráður á póstlista félagsins. Að mati kvartanda „er það ótækt að fyrirtæki keyri út netföng og noti þau án heimilda“.

Kvartandi óskar eftir að Allt fasteignir láti af því háttarni sem kvartað er yfir og gerð er krafa um:

„[a]ð fyrirtæki virði lög og reglur um meðferð gagna sem er á ja.is. Að ég geti skráð tengiliðaupplýsingarnar um mig aftur inn á ja.is og fengið að vera óáreitt.“

Kvartandi vísar enn fremur í tölvusamskipti milli kvartanda og félagsins, dags. 20. ágúst 2014. Þar óskar kvartandi eftir svari hvernig upplýsingar um kvartanda hafi endað hjá félaginu. Svar barst samdægurs til kvartanda úr netfanginu [],² starfsmanni fasteignasöluunnar en þar er sagt orðrétt: „Þú ert í símaskránni.“

¹ Nafn og tölvupóstfang kvartanda er felld út með tilliti til trúnaðar.

² Tölvupóstfang felld út með tilliti til trúnaðar.

2.2 Tölvupóstur Allt fasteigna, dags. 7. nóvember 2014

Með bréfi Póst- og fjarskiptastofnunar, dags. 20. október 2014 og ítrekunarbréfi dags. 5. nóvember bauð stofnunin félaginu að tjá sig um og gera athugasemdir við innkomna kvörtun. Stofnuninni barst svar frá félaginu 7. nóvember 2014. Í tölvupóstinum kemur eftirfarandi fram:

„Hér í viðhenginu er ég með bréf frá þér. Ég svara því með að ég hef sent út fjölpóst á mínu einka tölvupósti. Þótt einhver lög segja (að mér skilst) að þetta sé ekki leyfilegt er ég að fá á hverjum degi svona póst frá fyrirtækjum sem ég er ekkert að amast við og svar mitt við bréfi ykkar er að þessi lög eru barn síns tíma og mun ekki taka mark á þeim. Hér á Íslandi eru alltaf verið að setja boð og bönn sem virka ekki. Þetta er mín alfarið ákvörðun að senda út póst um Allt fasteignir svo er ykkar að ákveða hvað þig gerið í þeim málum.“

III. Lagaumhverfi

3.1 Almenn

Póst- og fjarskiptastofnun er sú stofnun sem með lögum hefur verið falið að annast framkvæmd laga um fjarskipti og hafa eftirlit með fjarskiptum, sbr. 1. mgr. 1. gr. og 1. tl. 1. mgr. 3. gr. laga, nr. 69/2003, um Póst- og fjarskiptastofnun. Samkvæmt 10. gr. sömu laga skal stofnunin láta kvörtun neytenda til sín taka ef fjarskiptafyrirtæki brýtur gegn skyldum sínum samkvæmt lögum um fjarskipti eða gegn skilyrðum sem mælt er fyrir um í almennum heimildum, réttindum eða í rekstrarleyfi.

Þrátt fyrir að ákvæði 10. gr. laganna vísi til þess að stofnunin leysi aðeins úr ágreiningi neytenda við fjarskiptafyrirtæki eða póstrekendur hefur stofnunin tekið til meðferðar kvartanir um brot á 46. gr. fjarskiptalaga, óháð því hver á í hlut. Helgast sú framkvæmd af almennu eftirlitsvaldi stofnunarinnar með lögum, nr. 81/2003, um fjarskipti, sbr. 2. mgr. 2. gr. laganna. Má einnig benda á í þessu sambandi að viðurlög við brotum gegn ákvæðum IX. kafla laganna, sem 46. gr. er hluti af, eru ekki aðeins takmörkuð við fjarskiptafyrirtæki, sbr. 74. gr. laganna.

3.2 Óumbeðin fjarskipti

Ákvæði 46. gr. fjarskiptalaga er ætlað að vernda einkalíf áskrifenda og byggir greinin að mestu leyti á 13. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins, nr. 2002/58/EB, um vinnslu persónuupplýsinga og verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta.³

Með tilskipun nr. 2002/58/EB (og forvera hennar) voru meginreglur, sem settar voru fram í tilskipun nr. 95/46/EB, um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga, yfirfærðar í sértækar reglur fyrir fjarskiptasvið og eru ákvæði hennar viðbót og ítarlegri umfjöllun um ákvæði síðarnefndu tilskipunarinnar, sbr. 2. mgr. 1. gr. og 4. lið inngangsorða tilskipunar nr. 2002/58/EB. Þá kemur jafnframt fram í 48. lið inngangsorða hennar að

³ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins, nr. 2002/58/EB felldi úr gildi eldri tilskipun, nr. 97/66/EB, þar sem sambærilegt ákvæði var að finna í 12. gr. tilskipunarinnar.

við beitingu tilskipunarinnar getur verið gagnlegt að líta til reynslu starfshóps um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga sem settur var á fót á grundvelli 29. gr. tilskipunar nr. 95/46/EB, sbr. 30. gr. hennar og 3. mgr. 15. gr. tilskipunar nr. 2002/58/EB.

Ákvæði 46. gr. fjallar um óumbeðin fjarskipti og eru þar að finna reglur varðandi beina markaðssetningu í formi sjálfvirkra upphringikerfa án mannglegrar íhlutunar, símbréfataekja, tölvupósts og rafrænna skilaboða. Þá er einnig að finna reglu er varða notkun almennrar tal- og farsímaþjónustu sem lið í markaðssetningu. Ákvæðið er svo hljóðandi:

„Notkun sjálfvirkra uppkallskerfa, símbréfa eða tölvupósts, þ.m.t. hvers konar rafrænna skilaboða (SMS og MMS), fyrir beina markaðssetningu er einungis heimil þegar áskrifandi hefur veitt samþykki sitt fyrir fram.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að nota tölvupóstfang við sölu á vörum eða þjónustu fyrir beina markaðssetningu á eigin vörum eða þjónustu ef viðskiptavinum er gefinn kostur á að andmæla slíkri notkun tölvupóstfanga þeim að kostnaðarlausu þegar skráning á sér stað og sömuleiðis í hvert sinn sem skilaboð eru send hafði viðskiptavinurinn ekki þegar í upphafi hafnað slíkri notkun.

Að öðru leyti en mælt er fyrir í 1. og 2. mgr. eru óumbeðin fjarskipti í formi beinnar markaðssetningar óheimil til þeirra áskrifenda sem óska ekki eftir að taka á móti þeim.

Óheimilt er að senda tölvupóst sem þátt í beinni markaðssetningu þar sem nafn og heimilisfang þess sem stendur að markaðssetningu kemur ekki skýrt fram.

Þeir sem nota almenna tal- og farsímaþjónustu sem lið í markaðssetningu skulu virða merkingu í símaskrá sem gefur til kynna að viðkomandi áskrifandi vilji ekki slíkar símhringingar í símanúmer sitt. Áskrifandi á rétt á að fá vitneskju um hvaðan þær upplýsingar koma sem liggja úthringingu til grundvallar.“

Líkt og fram kemur í 46. gr. hér að ofan fjalla 1.-4. mgr. greinarinnar um óumbeðin fjarskipti fyrir beina markaðssetningu aðila. Í 3. mgr. greinarinnar kemur fram að óumbeðin fjarskipti í formi beinnar markaðssetningar sé óheimil til þeirra sem ekki óska að taka á móti þeim að öðru leyti en sem greinir í 1. og 2. mgr. greinarinnar. Í 1. mgr. greinarinnar kemur fram að bönnuð er notkun á sjálfvirkum upphringikerfum án mannglegrar íhlutunar, símbréfataekjum, tölvupósti og rafrænum skilaboðum, í beinum markaðslegum tilgangi án fyrirfram samþykkis áskrifenda. Þá er í 2. mgr. greinarinnar að finna þá undantekningu að aðila er heimilað að nota tölvupóstfang viðskiptavinar, sem viðkomandi fær upplýsingur um í tengslum við sölu á afurðum eða þjónustu, til að markaðssetja eigin afurðir eða þjónustu. Þó er sá fyrirvari settur í málsgreininni að viðskiptavinur skuli hafa tækifæri til að andmæla þess háttar notkun tölvupóstfangs með auðveldum hætti og honum að kostnaðarlausu, hvort tveggja við skráningu og í útsendum tölvupóstum. Í 4. mgr. er að finna þá lágmarkskröfu að í beinni

markaðssetningu aðila í gegnum tölvupóst verði að koma fram nafn og heimilisfang sendanda.

3.3 Gildissvið 46. gr. fjarskiptalaga

Líkt og fram kemur orðalagi 46. gr. er notkun t.a.m. tölvupósts fyrir beina markaðssetningu einungis heimil þegar áskrifandi hefur veitt samþykki sitt fyrir fram, sbr. 1. mgr. eða ekki andmælt slíkri notkun, við skráningu tölvupóstfangs, sé um viðskiptavin sendanda að ræða, sbr. 2. mgr. ákvæðisins.

Þótt hvorki sé að finna skilgreiningu á hugtakinu bein markaðssetning í íslenskum lögum né í framagreindri tilskipun nr. 2002/58/EB þá hefur hugtakið verið skilgreint með rúmum hætti. Fram kemur í álit nr. 5/2004, um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga sem settur var á fót á grundvelli 29. gr. tilskipunar nr. 95/46/EB að samkvæmt 13. gr. tilskipunar nr. 2002/58/EB nái hugtakið yfir hvers kyns markaðsátaks, þ.á.m. beina markaðssetningu hjálparstofnana og stjórnmalaflokka.⁴ Fyrirnefnt álit vísar einnig til álits starfshóps nr. 3/2003, þar sem samþykktar eru siðareglur FEDMA, þar sem rúm túlkun er lögð í hugtakið. Í reglunum segir m.a. að bein markaðssetning feli í sér hvers kyns samskipti, þ.á.m., en ekki einskorðað við, tölvupóst, símbref, símtöl o.fl., er varða hvers kyns auglýsingar eða markaðsefni, sem sent er af markaðsaðila, eða fyrir hans hönd, og sem sérstaklega er beint að einstaklingum.⁵

Á grundvelli framangreinds, og með hliðsjón af skilgreiningu hugtaksins bein markaðssókn í 28. gr. laga nr. 77/2000, um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga, komst Póst- og fjarskiptastofnun að þeirri niðurstöðu í ákvörðun sinni nr. 22/2009,⁶ að hugtakið bein markaðssetning feli í sér að söluaðili snýr sér beint að tilteknum aðila, einum eða fleiri, ýmist á grundvelli nafns viðkomandi, tölvupóstfangs, símanúmers eða annarra þess háttar upplýsinga og, að samkvæmt venjulegum málskilningi, sé átt við sölu eða kynningu á vörum eða þjónustu óháð því hver tilgangur markaðssetningarinnar er, sbr. þó lokamálsl. 2. mgr. 28. gr. laga nr. 77/2000, sem kveður á um heimild Persónuverndar til að veita undanþágu frá ákvæðinu. Þá taldi stofnunin, í ljósi svo rúmrar túlkunar, að taka þurfi til skoðunar hvort einhvers sé ætlast til af viðtakanda fjarskiptanna, þ.e. hvort að markmið þeirra sé að fá hann til að skuldbinda sig með einhverjum hætti. Hafi efni þeirra hvorki að geyma boð um kynningu eða sölu á vörum eða þjónustu, né að ráða megi af efni þeirra að ætlast sé til þess að viðtakandi bregðist við þeim með tilteknum hætti, telst slíkt ekki vera bein markaðssetning í skilningi 1. mgr. 46. gr. fjarskiptalaga. Með

⁴ Opinion 5/2004 on unsolicited communications for marketing purposes under Article 13 of Directive 2002/58/EC frá 27. febrúar 2004. Bls. 7.

⁵ Opinion 3/2003 on the European code of conduct of FEDMA for the use of personal data in direct marketing frá 13. júní 2003. Siðareglurnar, European Code of Practice for the use of personal data in direct marketing, má finna á eftirfarandi slóð: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/wpdocs/2003/wp77-annex_en.pdf. (e. *The communication by whatever means (including but not limited to mail, fax, telephone, on-line services etc...) of any advertising or marketing material, which is carried out by the Direct Marketer itself or on its behalf and which is directed to particular individuals.*)

⁶ Ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar nr. 22/2009 í kvörtunarmáli um óumbeðin fjarskipti, dags. 2. desember 2009.

Þessari túlkun taldi stofnunin að verið væri að takmarka beitingu ákvæðisins við skilaboð sem sett eru fram í þágu beinnar markaðssetningar og krefst þar af leiðandi ekki að lagt sé mat á efnislegt innihalds skilaboðana, nema í undantekningartilvikum. Heldur er nægjanlegt að leggja mat á hvort að fjarskiptasendingum hafi verið sett fram í markaðslegum tilgangi.

Eins hefur úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála, í úrskurði sínum frá 22. febrúar 2010 í máli nr. 5/2009, fallist á lögskýringu stofnunarinnar en í úrskurðinum segir m.a. að:

„[...] með hliðsjón af þeim tilvísunum sem tilskipun 2002/58/EB geymir í álit vinnuhópsins, verður að mati nefndarinnar varla dregin önnur ályktun en sú, að hugtakið beina markaðssetningu í 1. mgr. 46. gr. fjarskiptalaga beri að túlka vítt, þannig að umrædd markaðssetning þurfi t.d. ekki að fara fram í hagnaðarskyni, heldur geti t.d. verið um að ræða óumbeðin fjarskipti frá góðgerðarfélögum o.fl.“⁷

3.4 Undanþáguákvæði 1. og 2. mgr. 46. gr. fjarskiptalaga

Líkt og áður segir er í 3. mgr. ákvæðisins lagt bann við fjarskipti í formi beinnar markaðssetningar nema móttakandi hafi óskað að taka á móti þeim og er hér að finna meginreglu ákvæðisins. Frá þessu banni er að finna tvær undanþágur, sbr. 1. og 2. mgr. greinarinnar. Þar sem í 1. mgr. eru heimilaðar fjarskiptasendingar þegar móttakandi hefur veitt sérstakt samþykki fyrir sendingunum og í 2. mgr. þar sem móttakandi, sem er viðskiptavinur sendanda, hefur ekki andmælt móttöku slíkra sendinga við skráningu tölvupóstfangs.

Í athugasemdum við frumvarp til fjarskiptalaga segir um 2. mgr. 46. gr. laganna að með undanþágunni er heimilað: „[...] að nota tölvupóstfang viðskiptavinar, sem viðkomandi fær upplýsingar um í sambandi við sölu á afurðum eða þjónustu, til þess að markaðssetja eigin afurðir eða þjónustu en það skilyrði er sett að viðskiptavinur hafi tækifæri til að andmæla slíkri notkun á auðveldan hátt og þeim að kostnaðarlausu. Möguleikar til andmæla skulu vera fyrir hendi bæði þegar skráning tölvupóstfangs fer fram og í hvert sinn sem tölvupóstur er sendur, þ.e. hafi áskrifandinn ekki neitað um samþykki þegar tölvupóstfang hans var skráð.“

Ákvæðið byggir á 2. mgr. 13. gr. tilskipunar nr. 2002/58/ESB. Í 41. lið inngangsorða tilskipunarinnar er varpað nánara ljósi á um hvað felst í ákvæðinu. Þar segir m.a.:

„[a]ð því er varðar tengsl við viðskiptavini, sem þegar eru fyrir hendi, er sanngjarnt að heimila notkun tölvupóstfanga til að bjóða svipaðar vörur eða þjónustu, en einungis af hálfu sama fyrirtækis og aflaði rafrænu upplýsinganna í samræmi við tilskipun 95/46/ESB.“

Í fyrrnefndu álit 5/2004, er áréttað að um undanþágu sé að ræða sem túlka beri þröngt. Þá segir í álitinu að í fyrsta lagi á undanþágan einungis við um viðskiptavini

⁷ Úrskurður úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála í máli nr. 5/2010, dags. 13. september 2010.

Þess sem sendir út tölvupóstinn enda hafa upplýsingar um tölvupóstfang viðskiptavinar fengist við sölu á vöru eða þjónustu og í samræmi við ákvæði tilskipunar 95/46/EB, sem m.a. setur það skilyrði að upplýsingar um tilgang skráningarinnar séu veittar. Telja verður, að mati Póst- og fjarskiptastofnunar, að það séu til að mynda upplýsingar um að tölvupóstfangið verði notað fyrir beina markaðssetningu. Þá kemur jafnframt fram í álitu 5/2004 að líta verði til þess tíma sem liðinn er frá því samþykki var gefið og þar til tölvupóstur er sendur á umrætt tölvupóstfang. Í öðru lagi á undanþáguákvæðið einungis við ef sami einstaklingur eða lögaðili og safnaði upplýsingunum sendir tölvupósta fyrir beina markaðssetningu. Í álitinu kemur jafnframt fram að móður- og dótturfélög geti ekki talist sami aðili. Í þriðja lagi þá er ákvæðið bundið við að sambærilegar vörur eða þjónusta sé markaðssett. Í fyrrnefndu álitu er einnig nefnt að erfitt geti verð að skilgreina hvað sé sambærileg vara eða þjónusta en ætti þó að vera metin á grundvelli réttmætra væntinga móttakanda fremur en viðhorfi sendanda tölvupóstsins. Þá er áréttað að bjóða þurfi viðskiptavinum upp á að afskrá sig af lista yfir að fá tölvupóstsendingar.⁸

Ekki er í fjarskiptalögum að finna skilgreiningu hvað telst vera samþykki í skilningi 1. mgr. 46. gr. en í 40. lið inngangsorða tilskipunarinnar kemur þó fram að réttlæt看legt sé að krefjast þess að afdráttarlaust fyrirfram samþykki viðtakanda sé fengið áður en fjarskiptasendingar fyrir beina markaðssetningu eru sendar til hans. Í f-lið 2. mgr. 3. gr. tilskipunarinnar segir enn fremur að samþykki notanda eða áskrifanda samsvari samþykki skráðs aðila í tilskipun nr. 95/46/EB, sbr. og 17. lið inngangsorða tilskipunar nr. 2002/58/EB. Í 7. tl. 1. mgr. 2. gr. laga nr. 77/2000, sem byggir á h-lið 2. gr. tilvitnaðrar tilskipunar nr. 95/46/EB, er samþykki skilgreint með eftirfarandi hætti:

„Sérstök, ótvíræð yfirlýsing sem einstaklingur gefur af fúsum og frjálsum vilja um að hann sé samþykkur vinnslu tiltekinna upplýsinga um sig og að honum sé kunnugt um tilgang hennar, hvernig hún fer fram, hvernig persónuvernd er tryggð, um að honum sé heimilt að afturkalla samþykki sitt o.s.frv.“

Í áðurnefndu álitu nr. 5/2004, kemur fram að samþykki sem veitt er sem hluti af almennu samþykki á skilmálum samnings, svo sem áskriftarsamnings þar sem samþykkis er óskað fyrir markaðspóst, verður jafnframt að uppfylla framangreind skilyrði tilskipunar 95/46/EB. Þannig er það ekki í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar að senda út tölvupóst til að óska samþykkis móttakanda þeirra fyrir að senda tölvupósta fyrir beina markaðssetningu.⁹ Þá telst það heldur ekki í samræmi við skilgreiningu á samþykki að einstaklingur gefi einungis í skyn að fá slíkan tölvupóst, sér í lagi þegar skilgreiningin kveður á um að samþykki skuli innihalda yfirlýstan vilja hans, svo sem þegar slíkt er gert með athafnaleysi. Þannig geta t.d.

⁸ Opinion 5/2004 on unsolicited communications for marketing purposes under Article 13 of Directive 2002/58/EC frá 27. febrúar 2004. Bls. 9.

⁹ Ibid. Bls. 5 (e....it would not be compatible with Article 13 of Directive 2002/58/EC simply to ask, by a general email sent to recipients, their consent to receive marketing e-mails, because of the requirement that the purpose be legitimate, explicit and specific.)

fyrirfram útfylltir reitir sem viðkomandi þarf að taka merkingu af, ekki talist uppfylla skilyrði þau sem gerð eru fyrir samþykki.¹⁰¹¹ Er þetta jafnframt áréttað í áliti nr. 15/2011, þar sem m.a. kemur fram að svo að samþykki teljist uppfylla kröfur tilskipunar 95/46/EB, verði samþykkið að fela í sér ákveðna athöfn af hálfu hlutaðeigandi svo það teljist vera ótvírætt.¹²

IV. Forsendur og niðurstaða

Í máli þessu er tekist á um það hvernig netfang kvartanda var aflað og að kvartandi hafi ekki veitt samþykki sitt fyrir því að Allt fasteignir væri heimilt að senda tölvupóst fyrir beina markaðssetningu á tölvupóstfangi kvartanda.

Það fyrsta sem leggja verður mat á í máli þessu er hvort umræddur tölvupóstur feli í sér beina markaðssetningu og falli því undir ákvæði 46. gr. fjarskiptalaga. Að mati Póst- og fjarskiptastofnunar er ljóst að svo sé raunin enda er ekki ágreiningur um það í málinu, þar sem um var að ræða kynningu á vörum og markmið þeirra að fá móttakanda til að fjárfesta í umræddum vörum.

Næst verður að skoða hvort að móttakandi hafi veitt samþykki sitt fyrir því að nota tölvupóstfang hans fyrir beina markaðssetningu í samræmi við 1. mgr. 46. gr. fjarskiptalaga eða hvort undanþáguákvæði 2. mgr. eigi við.

Líkt og að framan hefur verið rakið hefur kvartandi aldrei skráð tölvupóstfang sitt hjá Allt fasteignir og því ekki veitt samþykki sitt fyrir slíkum sendingum. Enn fremur var ekki gefinn kostur á að andmæla slíkum sendingum í tölvupósti af hálfu Allt fasteigna.

Það er á ábyrgð sendanda tölvupósts vegna beinnar markaðssetningar að sjá til þess að fyrir hendi sé samþykki sem uppfyllir kröfur laga og tryggja áreiðanleika og réttleika slíkra upplýsinga.

Allt fasteignir hafa lýst afstöðu sinni til óumbeðinna fjarskipta eins og rakið var hér að framan en eins og segir í svári fasteignasölnunnar:

„[...] Þótt einhver lög segja (að mér skilst) að þetta sé ekki leyfilegt er ég að fá á hverjum degi svona póst frá fyrirtækjum sem ég er ekkert að amast við og svar mitt við bréfi ykkar er að þessi lög eru barn síns tíma og mun ekki taka mark á þeim. Hér á Íslandi eru alltaf verið að setja boð og bönn sem virka ekki. Þetta er mín alfarið ákvörðun að senda út póst um Allt fasteignir svo er ykkar að ákveða hvað þig gerið í þeim málum.“

¹⁰ Ibid. Bls. 5 (e. Implied consent to receive such mails is not compatible with the definition of consent of Directive 95/46/EC and in particular with the requirement of consent being the indication of someone's wishes, including where this would be done 'unless opposition is made' (opt-out). Similarly, pre-ticked boxes, e.g., on websites are not compatible with the definition of the Directive either.)

¹¹ Sjá einnig ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar, nr. 11/2013, um kvörtun vegna óumbeðinna fjarskipta WOW Air ehf, dags. 27. júní 2013.

¹² Opinion 15/2011 on the definition of consent frá 13. júlí 2011. Bls. 12 og 24-25.

Póst- og fjarskiptastofnun telur afstöðu fyrirvarsmanns Allt fasteigna algjörlega óboðlega og að hún feli í sér lítilsvirðingu fyrir lögum og réttindum annarra. Póst- og fjarskiptastofnun getur ekki skilið ummæli fyrirvarsmanns Allt fasteigna á annan veg en að hann ætli sér að halda uppteknum hætti og virða lögin að vettugi. Af þessum sökum skal það tekið fram að ef Póst- og fjarskiptastofnun berst önnur kvörtun um óumbeðin fjarskipti af hálfu Allt fasteigna getur fyrirvarmaður fyrirtækisins átt von á því að Póst- og fjarskiptastofnun leggi fram kæru á hendur honum til lögreglu vegna háttseminnar.

Þrátt fyrir að bein markaðssókn verði ekki talin varða veigamikla hagsmuni einkalífsverndar er þó almennt viðurkennt að einstaklingar skuli eiga þess kost að biðja sig undan slíkum átroðningi og hafa því verið settar hér á landi reglur um beina markaðssetningu sem leiða af löggjöf Evrópusambandsins sem þegar hafa verið raktar hér að ofan. Tilgangurinn með slíkum reglum er að takmarka ónæði sem notendur fjarskiptaþjónustu geta orðið fyrir vegna beinar markaðssetningar og er það á ábyrgð þess sem notar fjarskipti, sem lið í markaðssetningu, að ganga úr skugga um að móttakandi slíkra fjarskiptsendinga hafi veitt samþykki sitt fyrir fram.

Að öllu framangreindu virtu er það niðurstaða Póst- og fjarskiptastofnunar að Allt fasteignir hafi brotið gegn ákvæði 1. og 3. mgr. 46. gr. laga nr. 81/2003, um fjarskipti þegar starfsmaður þess sendi tölvupóst fyrir beina markaðssetningu á tölvupóstfang [...],¹³ [...],¹⁴ þann 20. ágúst 2014.

Ákvörðunarorð

Félagið Allt fasteignir braut gegn ákvæði 1. mgr. 46. gr. laga, nr. 81/2003, um fjarskipti þegar starfsmaður þess sendi tölvupóst fyrir beina markaðssetningu á netfang [...],¹⁵ [...],¹⁶ þann 20. ágúst 2014, þar sem að kvartandi var aldrei búin að samþykkja slíka sendingu fyrir fram.

Félagið Allt fasteignir braut gegn ákvæði 3. mgr. 46. gr. laga, nr. 81/2003, um fjarskipti þegar starfsmaður þess sendi tölvupóst fyrir beina markaðssetningu á netfang [...],¹⁷ [...],¹⁸ þann 20. ágúst 2014, þar sem kvartandi óskaði aldrei eftir að taka á móta slíkum sendingum.

Ákvörðun þessi er kæránleg til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála og skal kærán berast úrskurðarnefnd innan fjögurra vikna frá því að viðkomandi

¹³ Nafn kvartanda er fellt út með tilliti til trúnaðar.

¹⁴ Tölvupóstfang kvartanda er fellt út með tilliti til trúnaðar.

¹⁵ Nafn kvartanda er fellt út með tilliti til trúnaðar.

¹⁶ Tölvupóstfang kvartanda er fellt út með tilliti til trúnaðar.

¹⁷ Nafn kvartanda er fellt út með tilliti til trúnaðar.

¹⁸ Tölvupóstfang kvartanda er fellt út með tilliti til trúnaðar.

varð kunnugt um ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar, sbr. 13. gr. laga nr. 69/2003 um Póst- og fjarskiptastofnun og 5. gr. reglugerðar um úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála.

Reykjavík, 17. nóvember 2014

Hrafnkell V. Gíslason, forstjóri

Halla María Sveinbjörnsdóttir